

Evolutie, de Religieuze Connectie

door Robert E. Kofahl, Ph.D, https://www.feasite.org/evolution_religious_connection, 10-11-2011

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Proponenten van het darwinisme zeggen dat christenen geen gewetenswroeging zouden moeten hebben bij het accepteren van evolutie. Soms hebben zij Darwins veronderstelde religieuze karakter geciteerd en het feit dat hij studeerde voor een geestelijke bediening [pastor]. Maar, ze verwijzen gewoonlijk niet naar zijn visies op religie die vervat zijn in zijn autobiografie, van 1876, waarin het volgende staat:

“... Ik kan inderdaad moeilijk inzien hoe iemand zou moeten wensen dat het Christendom waar is, want indien zo, zal de duidelijke taal van de tekst aantonen dat de mensen die niet geloven - en dit zou omvatten mijn vader, broer en haast al mijn beste vrienden - voor eeuwig zullen gestraft worden. En dat is een vervloekte leer”.

In zijn biografie portretteert Darwin zich als iemand die ooit een christelijke gelovige was die, na zijn universitaire opleiding en reis rond de wereld in de *Beagle*, zich geleidelijk keerde tegen het geloof wegens zijn wetenschappelijke ontdekkingen en de realisatie dat, zoals bovenstaande passage aantoont, hij de doctrines ervan haatte. Er zijn echter een grote hoeveelheid feiten die suggereren dat hij nooit persoonlijk het bijbelse geloof aanhing, en verder, dat hij bewust het geloof verwierp voordat hij zijn fundamentele ideeën van evolutie ontwikkelde.

Erasmus Darwin, Charles' grootvader, was een gekende Britse arts van de 18de eeuw. Te oordelen naar zijn literaire geschriften was hij waarschijnlijk een pantheïst. Zijn nauwste vriend, Josiah Wedgwood, een leider in de industriële revolutie in Engeland, was een religieuze unitariër. Hij richtte een school op die geleid werd door een unitarische bedienaar. Erasmus' zoon Robert, zowel als de kinderen van Wedgwood, bezochten deze school. Robert werd een bemiddeld arts en volgde dus in het voetspoor van zijn vader. Hij huwde een dochter van Josiah. Robert, waarschijnlijk een atheïst, onderrichtte zijn zoon Charles over de raadzaamheid dat een man zijn ongelof privé moet houden, zelfs tegenover zijn vrouw, om haar onnodig verdriet te besparen buiten het orthodoxe geloof. Charles' vader zond zijn zoon naar de Edinburg University in 1825 om opgeleid te worden voor een medische carrière. Het was een vrije universiteit die geen bevestiging eiste van orthodox christelijk geloof om toegelaten te worden, en het was ook een broeinest van antichristelijk radicalisme en de evolutionaire gedachte. Twee jaar was Robert Grant Charles' mentor, een zoöloog, iemand die enthousiast was voor zowel atheïsme als evolutie. Charles, die ontdekte dat hij geen bloed kon zien, keerde uiteindelijk de medische opleiding de rug toe en vertrok zonder een graad.

Charles' vader volgde een ongewone praktijk voor een bemiddelde vader onder deze omstandigheid. Hij regelde Charles' toelating aan het Christ College van de Cambridge Universiteit om theologie te studeren als voorbereiding op het ambt van pastor in de Anglicaanse Kerk. De hypocrisie van zijn vader in dit arrangement is evident, en het is haast onmogelijk dat de zoon daarvan niets wist. Charles werkte mee door het ondertekenen van de vereiste affirmatie van orthodox christelijk geloof. Volgens zijn eigen getuigenis ging zijn voornaamste interesse in Cambridge echter niet uit naar theologie maar naar biologie; hij verzamelde insecten en bestudeerde de nieuwe wetenschap van geologie. Hij demonstreerde spoedig een natuurlijke bekwaamheid in deze dingen.

Onder de opgelegde werken voor theologie in Cambridge waren twee boeken van Archdeacon William Paley. Charles vertelt over hoe zijn bewondering voor Paley's logische schrijfstijl hem ertoe bracht ook Paley's *Natural Theology* te lezen, een klassieke argumentatie als promotie voor een God, vanuit het feit van ontwerp in de natuur. Niet lang na zijn afstuderen in 1831, begon hij zijn reis met de *Beagle*, en verzamelde specimens van planten, insecten, dieren, vissen en fossielen. Het vervolg van zijn leven was duidelijk toegewijd aan het omverwerpen van Paley's argument voor de bijbelse Schepper God. Hij stelde zich tot doel een wetenschappelijke theorie te ontdekken om ontwerp in de natuur te verklaren zonder zijn toevlucht te moeten nemen tot God. In zijn geschriften

verwees hij een aantal malen naar Paley, en in zijn autobiografie schreef hij: “Het oude argument van ontwerp in de natuur, zoals gegeven door Paley, dat vroeger voor mij overtuigend was, faalt, nu de wet van natuurlijke selectie ontdekt werd”. Zijn twee voornaamste motieven waren haast zeker 1. zijn haat jegens de God van de Bijbel die ongelovige zondaars belooft te straffen, en 2. zijn verlangen geëerd te worden in de wereld van de wetenschap als de ontdekker van een wetenschappelijke theorie van evolutie. Hij beweerde in zijn autobiografie dat hij terecht als een agnost moet beschouwd worden, maar Darwin publiceerde blijkbaar geen enkele expliciete discussie over de doctrines van Christus en Zijn plaatsvervangende verzoening. Men vermoed echter dat hij ook deze leringen van de Schrift haatte, want ze zijn logisch en onafscheidelijk gelinkt aan de doctrine van goddelijk oordeel over zonde, wat Darwin afwees in zijn autobiografie, zoals we zagen.

In het Victoriaanse Engeland was het gevaarlijk voor de carrière van een publiek iemand om bekend te staan als een opponent van het Christendom. Consequent hiermee zag Darwin er zorgvuldig op toe niets te publiceren dat botweg kritisch tegenover het bijbelse geloof stond. De mannen van de Darwin-clan beschermden hun reputatie door het onderhouden van een nominale relatie met de gevestigde Anglicaanse Kerk. De leidende mannen van de wetenschap die openlijk aan de kant van Darwin en zijn theorie stonden, waren, zoals hij was, mannen met goede publieke reputatie in de Victoriaanse maatschappij. Zij waren echter ook mannen die al eerder afgeden van het bijbelse geloof, vóór zij een evolutionair geloof adopteerden. Begrepen in de rangen van deze belangrijke ondersteuners bevonden zich Sir Charles Lyell, verantwoordelijk voor de stichting van het uniformitarisme als basis van de moderne geologie; Herbert Spencer, de agnostische filosoof en auteur; anatoom Thomas H. Huxley, die zichzelf “Darwins Bulldog” noemde; en natuuronderzoeker Alfred Russel Wallace, die Darwin eerde als de mede-ontdekker van de theorie van natuurlijke selectie.

Darwins boek en zijn verborgen agenda voor wetenschap

In *The Origin of Species* [*Het ontstaan der Soorten*, 1859] vermeed Darwin de kwestie van de menselijke oorsprongen, behalve dan een hint in het slothoofdstuk. Jaren later [1871], nadat zijn theorie en zijn reputatie gevestigd waren, wijdde hij zijn theorie aan de menselijke evolutie in *The Descent of Man*. In 1859, in de slotparagraaf van de eerste editie van *The Origin of Species*, stond Darwin toe dat de Schepper leven inblaast in enkele originele vormen om evolutie te beginnen. Maar jaren later schreef hij dat dit gebruik van het woord *Creator* [*Schepper*] enkel een zoethoudertje was voor de publieke opinie. In de tweede editie van *The Origin of Species*, voegde Darwin een idee in van Charles Kingsley, een Anglicaanse bedienaar en auteur die een gemakkelijke bekeerling was tot het Darwinisme. Het was zijn visie dat het concept van Gods schepping van originele eenvoudige organismen die capabel waren te evolueren in al het andere, een hogere visie was op God dan het bijbelse concept van bijzondere schepping van de soorten. Het lijkt dus duidelijk te zijn dat Charles Darwin, alhoewel hij een aanval vermeed op het traditionele christelijke geloof van Victoriaans Engeland, hij bewust dat geloof ondermijnde door het ontwikkelen en promoten van zijn evolutionaire veranderingen.

Maar er ligt meer religieuze betekenis in *The Origin of Species*. Ten minste 28 keer in het boek verwijst Darwin naar “schepping” en “Schepper” op een manier die ontworpen is om de Schepper-God van de Bijbel in diskrediet te brengen. In ten minste een andere half dozijn plaatsen drukt hij theologische concepten uit op een vijandige manier tegen de God van de Bijbel. Inderdaad, Charles blijkt een obsessie en een reële behoefte te hebben om een eind te maken aan de bijbelse openbaring van Gods karakter. Bewijs zoals dit leidde ertoe dat prof. Neal C. Gillespie van de Georgia State University in 1979 zijn degelijk boek publiceerde: *Charles Darwin and the Problem of Creation*. Uit de feiten die hij verzamelde wordt het duidelijk dat Darwin een verborgen agenda had voor wetenschap.

Darwins verborgen agenda voor wetenschap was drievoudig. Het was zijn bedoeling om in het denken van wetenschappers enig idee van bijzondere schepping, goddelijke interventie in de natuur, en teleologie in de natuur, uit te wissen. *Teleologie*¹ verwijst naar bestemming, plan, doeleinde of ont-

¹ Teleologie (van het Grieks: τέλος [telos], “doel[eind]” en λογος [logos], “rede” of “leer”, dus *leer van de doelen*) of *finaliteit* is in de filosofie de zoektocht naar het doeleinde achter dingen. De gedachte dat alle dingen een doeleinde (telos) hebben was een kernpunt in de filosofie van Aristoteles. (Wiki).

werp. Darwin wenste in feite wetenschap te herdefiniëren door het injecteren van drie veronderstellingen in zijn definitie. Die veronderstellingen zijn 1. dat God helemaal niets op bijzondere wijze schiep, 2. dat God nooit in de wereld heeft geïntervenieerd, en 3. dat er geen teleologie is in de natuur. Maar deze veronderstellingen vormen gewoon een geloofssysteem, een dat het bijbelse christelijke geloof tegenspreekt en dat coincideert met vele niet-christelijke religieuze geloofssystemen. Maar, wetenschap wordt correct gedefinieerd als een methode voor het bestuderen van de natuur en het kritisch toetsen van alle concepten, ideeën en hypothesen met betrekking tot de natuurlijke wereld, zonder dat zo'n geloofssysteem eraan wordt toegevoegd. Niettemin verkreeg Darwins verborgen agenda haast een totaal succes. Vandaag omhelst virtueel het hele wetenschappelijke establishment Darwins zienswijze van wetenschap. Maar dit is eigenlijk verdraaide wetenschap en vergooid aan een religieus (of anti-religieus) doeleind. Wetenschap en wetenschappelijke opleiding, in het bijzonder in openbare scholen, worden misbruikt om hele generaties jonge mensen en de algemene populatie tot een anti-bijbels en anti-christelijk geloofssysteem te indoctrineren.

Deze foute wereldbeschouwing, gepropageerd als wetenschap, ziet het universum als een gesloten materialistisch systeem, geïsoleerd van enige invloed door een God of Schepper. En dit blijkt acceptabel te zijn voor religies, en nominaal christelijke kerkdenominaties, die het historische bijbelse christelijke geloof verwerpen. Deze religies hebben evolutie geïncorporeerd in hun soorten van "Christendom". En de National Academy of Sciences gaf in 1984, in een officieel document, stilzwijgende, geïmpliceerde goedkeuring aan zulke religies, maar viel boosaardig alle gelovigen aan die geloven in het Genesisverslag van de schepping!

De religieuze connectie met evolutie is dus diep geworteld in de geschiedenis en ligt in het hart van de controverse tussen bijbels christelijk geloof en alle valse religies. De relatie van schepping tot het Evangelie van genade van God in Jezus Christus is een vitale kwestie voor de verkondiging van het evangelie en voor de redding van verloren zielen in de moderne wereld.

Lees van dezelfde schrijver:

"De Wetenschappelijke feiten dat Evolutie nooit bewezen werd":

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/evolutie-nooit-bewezen.pdf>

"De Zondeval in de Hof van Wetenschap":

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zondeval-wetenschap.pdf>

Lees over Darwin:

"Wat Darwin niet kon weten": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/DarwinKonNietWeten-Flyer.pdf>

"Darwiniaans racisme": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/DarwiniaansRacisme.pdf>

"Darwin, zijn dochter en evolutie": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/DarwinsDochter.pdf>

Lees over Schepping versus Evolutie:

"Schepping versus Evolutie": <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

"Liegende evolutionaire kunst": http://www.verhoevenmarc.be/liegende_kunst.htm

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm